

[Køpke Christensen]

skulle skabe splid omkring det foreliggende forslag, og som siger, at der ikke er parlamentarisk flertal for det, og at det snart må sive ind hos ministeren.

Jeg tror nok, at ministeren – så meget tillid har jeg til ministeren – udmærket forstår, hvad det går ud på, og at han også er klar over, at sådan som det ligger nu, må det naturligvis forhandles.

Det er jo sådan, at alle partier og også Socialdemokratiet kommer med mange forslag her i Tinget, som der ikke er flertal for på forhånd, og derfor er der ikke noget mærkværdigt i det. Jeg synes, at det, der her foreligger fra ministeren, grundlæggende går i den rigtige retning, og vi vil meget gerne gå ind i en fornuftig debat om at få et flertal bag denne lov, selvfølgelig med nogle ændringer.

Men jeg vil da gerne sige til fru Helle Degn – hvis fru Helle Degn med sorteringsskoler mener skoler med prøver og karakterer – at de undersøgelser, jeg i hvert fald til dato har set, netop viser, at forældrene er interesserede i, som også den konservative ordfører var inde på, at have prøver og karakterer, og det synes jeg da også man skal tage med i sine overvejelser.

Men som ministeren også sagde: Nu skal dette lovforslag ud til debat også blandt andre end os politikere, og jeg håber virkelig, at vi kan få en grundig folkelig debat i medierne omkring en så gennemgribende reform, som er forestående her. Som det ligger nu, vil jeg nok sige, at vi ønsker nogle småkorrektioner.

Vi må også erkende, at vi skal have flertal for en ny reform, og vi er villige til at gå langt for at støtte et sådant forslag.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne først afslutte diskussionen om skolebibliotekerne, hvis det er muligt.

For det første: Der står i regeringsforslaget det samme i lovparagrafferne, som der står i gældende lov. I bemærkningerne står der meget mere i regeringsforslaget, end der står i gældende lov. Der er altså ikke tale om, at der her lægges op til noget som helst anslag mod noget som helst, der har med skolebiblioteker at gøre.

Så har hr. Ole Vig Jensen ret i, at der har været en løbende dialog mellem bl.a. ham og

mig om, hvorvidt man f.eks. i Ramløse Kommune, hvor skolebiblioteket og folkebiblioteket ligger i samme bygning og for øvrigt klos op og ned ad skolen, kan have en form for samdrift mellem folkebiblioteket og skolebiblioteket. Her har jeg den holdning, at det ville da være en velsignelse for børnene. For det første kan åbningstiderne antagelig blive længere for både børn og voksne ved sådan en samdrift, og for det andet er der også andre driftsmæssige fordele ved samdrift, så hvorfor dog ikke? Det er muligt under den gældende lov, og det er også muligt under lovforslaget her. Den diskussion synes jeg vi skal fortsætte, og så vil jeg anbefale, at det, vi tænker på, alene er hensynet til børnenes bogbetjening, og at vi glemmer alt det, som desværre tit kommer til at dominere debatten, nemlig apparatets interesser, herunder reduktioner og forskellige adskillelser, som gør, at folk har deres egne urtebede osv. Lad os dog glemme det og alene tænke på børnenes interesser, hensynet til børnenes betjening.

Jeg står her med en nordisk publikation, som er særdeles interessant. Den er svensk, tror jeg nok, men den rummer en sammenligning mellem de nordiske landes skoler. Den kan man få god forstand af. Noget af det, der virkelig slog mig ved læsningen, var, at når det gælder skolebiblioteksbetjening, har Danmark langt det dyreste apparat. Men når det gælder læremidler til eleverne, er Danmark nummer sjok. Så med hensyn til det ydre apparat har vi altså langt det flotteste; med hensyn til det, som det hele drejer sig om, nemlig indholdet, indmaden, er vi nummer sjok.

Det var da en interessant ting at få undersøgt. Det kunne jo være, at jeg havde ret i – men det er en løbende diskussion, der ikke har noget med lovforslaget at gøre – at vi kunne få lidt mere betjening for de samme penge, hvis vi så det lidt efter i sømmene. Og det er jo ikke sikkert, at Danmarks Skolebiblioteksforening har ret i alt, hvad den siger i den sag. Jeg tror, vi skal få foretaget nogle uvildige analyser af sagen. Og det vil jeg meget gerne tage initiativ til, så vi til vort internat på Havreholm i august også har frisk nyt om denne sag.

Dernæst vil jeg sige tak til hr. Ole Vig Jensen, fordi han ikke traliede med på fru Helle Degns forsøg på at trække denne debat ned i skidt, rent ud sagt, og gøre den til et spørgs-